

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Far vel da, Verden, du skalt faa

Citation: Kingo, Thomas: "Far vel da, Verden, du skalt faa", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 231. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo04val-shoot-workid84732/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

En anden effter Evangelii an-
ledning, som er en Erindring om Ver-
dens Uselhed og Himmelens Herlighed.

Under dend Melodie:

5 Jeg veed et ævigt Himmerig etc.

1.

10 **F**Ar vel da, Verden, du skalt faa
 Din Afskeed hastelige,
 Paa Thabor lyster mig at gaa
 Og op til JEsu stige.

2.

15 O Verden, hvad est du mig leed
 Naar Jeg dig ræt beskuer,
 Din Ære, Lyst og Herlighed
 Er gylden Sommer-Fluer.

3.

294 Men Himlen er paa Vißhed sat,
20 Dends Herlighed ey svinder,
 Der ævig Sool foruden Nat
 Op fra Guds Ansigt rinder.

4.

25 Her finder Jeg at hver Dags synd
 Min Regning høyt opdriver,
 Og gjør mig HErrens Naade tynd,
 Dend hand med mig opskriver.

5.
 Der skal Jeg i det gode staa,
 Og aldrig kunde falde,
 Fuldkommenhed skal Jeg der faa,
 Foruden Ondskabs Galde. 5
6.
 Om end Jeg her i Lykkens Skied
 Og Vugge om kand veyes,
 Saa har dog Lykken selv sin Død,
 Og hastig om kand dreyes. 10
7.
 Men Himlen intet skifte veed,
 Dend ey Forandring taaler,
 Men ald sin store Salighed
 Med Ævigheden maaler. 15
8.
 Om end Jeg her er ung og sterk,
 Staar vel i Verdens Øye,
 En Hierte-sorg og Hoffved-verk 295
 Kand mig dog snart nedbøye. 20
9.
 Men der er Ungdom altid ny,
 Forandres ey aff Alder,
 Min Glæde der aff nogen Sky
 Formørkes ey og falder. 25

10.

Om Kroner, Septer, Herredom
Min Haand og Hoved pryder,
Her kastes de dog engang om,
5 Og Døden dem affbryder.

11.

Men der er Herlighedens Krands
Og u-forvißnet Krone,
Som overgaar ald sind og sands,
10 Fra HERRens høye Throne.

12.

Her flyder sorgens beeske Vand,
Som ingen vil formilde,
Men der i Himlens Engle-Land
15 Er Glædens Velde-Kilde.

13.

Jeg her aff stor' U-venner maa
Min Fred saa ofte tigge;
296 Der skal Jeg Seyer-Fanen faa,
20 Naar alle Fiender ligge.

14.

Mig Armod, Nød og Fattigdom
Saa ofte her mon trænge,
Men der vil Gud mig om og om
25 Med ævig Riigdom henge.

15.
 Min Byrde og mit Kors Jeg her
 Maa med Besværing drage;
 Der vil min Gud, som har mig kier,
 Fra Angist mig optage. 5
16.
 Der skal Jeg see grandgivelig
 Hans Glæde uden Ende,
 Der skal det heele Himmerig
 Med Glæde mig omspende. 10
17.
 Vel vaar det nok en stor Kopj
 Disciplerne de finge,
 Der de paa Himlens Glæde-stj
 Hen op paa Thabor ginge. 15
18.
 Men, Jeg, O Jeg dend Dag skal see,
 Dend Dag foruden Ende,
 Da Jeg det Guddoms store Tre 297
 Udi mit Kiød skal kiende. 20
19.
 Ald Glæde skal i Ævighed,
 Ald Ævighed i Glæde
 Skal endes, vendes, og Jeg veed
 Gud reder der mit Sæde. 25

20.

Far derfor, Verden, far kun vel,
Mig skal du ey besvige,
Nu har min dyre-købte Siæl
5 Ræt smag paa Himmerige.

Th. Kingo.

Om Himmerig vi tale vil, etc. pag. 76

Om Himmerig vi qvæde vil, etc. pag. 79

10 Paa Mariæ Renselses eller
Kyndelmesse Dag, over Epistel: Malach. 3.

under dend Melodie:

Guds Søn er kommen aff Himlen ned, etc.

I.

15 **S**Ee! see nu bliver HERren kiendt
Sin Naade hand udbreder!
Aff Gud Johannes bliver sendt
Som JESu Vey bereder!
208 Der til sit Tæmpels Børn og Boe
Snart komme vil til Trøst og Roe,
20 For dem som ham tilbeder.

2.

Men hvordan vil de ondes Tal
Hans Tilkomst see og taale,
Naar hand med Rette-snoren skal
25 Ald deres Udyd maale!

10 over . . Malach. 3] findes kun i Eksemplarerne K¹ O¹ O² F; mgl. 12°